

YTTRANDE

2012-02-28

Landsbygdsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningens begäran
om en utredning av konsekvenserna av jakt med lös hund;
Dnr 2 2011/ 3210/JSF

Svenska Kennelklubben (SKK) har genom Landsbygdsdepartementets remiss L2011/1669 (2910, 3210, 3214, 3224, 3404, 3428, L2012/116, 2012-01-27, medgetts att avge ett yttrande. SKK har beslutat att endast yttra sig över Dnr 2 2011/ 3210/JSF och den begäran från Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningen gällande att regeringen ska tillsätta en utredning avseende konsekvenserna av jakt med lös hund.

Med hänvisning till vad som framförs nedan yrkar SKK att Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningens begäran om att tillsätta en utredning av konsekvenserna av jakt med lös hund avslås

Sammanfattningsvis är skälen SKKs avslagsyrkande för detta;

- utan lösa jakthundar omöjliggörs fullständigt en biologisk och etiskt riktig genomförd förvaltning av de svenska viltstammarna
- det absoluta flertalet av Europas länder använder lösa jakthundar vid jakt
- användandet av jakthundar styrs noga av jaktlagstiftningen
- Sverige betraktas internationellt som ett föregångsland vad det gäller jakthundsanvändning
- svenska jakthundar och dess ägare är välutbildade
- framställan ökar bara den polarisering som idag finns rörande rovdjurspolitiken
- helt onödig utredningskostnad för staten i redan välutredd verksamhet

En biologisk och etiskt välskött viltförvaltning

Inledningsvis önskar SKK med skärpa uttrycka att användningen av jakthundar är en av de viktigaste faktorerna och hörnstenarna för en biologiskt och etiskt riktig genomförd viltförvaltning. Till detta bör uppmärksammas att samtliga svenska jaktformer, med undantag för ledhunds jakt på älg, bedrivs med lösa hundar. En jakt utan lösa hundar skulle fullständigt omöjliggöra den förvaltning som vi idag har av de svenska viltstammarna.

I sammanhanget vill SKK också peka på Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningens begäran innehåller direkta felaktigheter, samt visar på en bristande insikt vad gäller jakthunds användningen, både i Sverige och i övriga Europa.

Jakthunds användningen i Sverige, sett ur ett europeiskt perspektiv

Påståendet att Sverige skulle vara ett av de få länder i Europa som tillåter jakt med lös hund är direkt felaktigt. Det absoluta flertalet av de Europeiska länderna tillåter jakt med lösa hundar.

Däremot så finns det en avsevärd skillnad mellan hur lösa hundar används i svensk och nordisk jakt, i jämförelse med övriga Europa, vilket visar på att Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningen besitter, en minst sagt, stor okunskap.

I Sverige och Norden arbetar och släpps samtliga hundar, oavsett jaktform som ensamarbetande, eller i enstaka fall, i parsläpp.

Däremot tillämpas i flertalet europeiska länder jaktformer där man samtidigt släpper från 4 upp till ca 20 hundar som jagar i så kallade pack. Denna jaktform har **aldrig** förekommit i Sverige, dels därför att den av den svenska jägarkåren och SKK ansetts som oetisk, dels att sådan typ av jakt innebär att det inte finns någon möjlighet att urskilja den enstaka individens egenskaper och därmed få ett kvalitativt bra underlag för en framgångsrik avel.

Jakthundarnas förhållande till fredat vilt, ofredande av annat vilt än det avsedda jaktbytet samt ofredande av tamboskap

SKK kan med stolthet peka på att våra rasspecifika jaktprov med framgång utkristalliserar de lämpligaste avelsdjuren. I sammanhanget ska nämnas att SKK genomför ca 15 000 rasspecifika jaktprovstarter varje år. Detta ska ses mot att vi i Sverige har ca 80 000 aktiva jakthundar. Statistiskt sett visar detta på att varje svensk jakthund vid minst vid ett tillfälle startar på ett rasspecifikt jaktprov, där hundens egenskaper, jaktsätt, dresserbarhet, förmåga till kontakt med föraren samt lydnad bedöms. Arbetet med rasspecifika jaktprov har i många decennier utformat jakthundar som är allt bättre lämpade för de jaktformer de är avlade för och används till.

Ett bra exempel på specifika prov för jakthundar är de av SKK nyligen beslutade regelverken för jakt på vildsvin. Dessa regelverk är framtagna i samråd med berörda intressenter, och visar hur SKK tar fram ändamålsenliga jaktprov för, i detta fall ett nygammalt viltslag, med särskilt beaktande av djurskyddet för både vildsvinet och hunden.

En av de viktigaste följderna av SKKs jaktprovsversksamhet, med påföljande avelsversksamhet, är att våra jakthundar normalt inte förföljer viltarter som de inte är avsedda för.

Exempelvis har SKK sedan slutet av 1940-talet arbetet med att avla fram stövare som från födseln är "rådjursrena". För att med säkerhet bibehålla denna egenskap så har SKK ett obligatoriskt särskilt "rådjursrenhetsprov" innan en stövare får starta på jaktprov

Därutöver har SKKs jakthundklubbar och jägarorganisationerna i många år genomfört hundägarutbildningar, både vad gäller grundläggande samt mer rasspecifik dressyr. Utöver detta har teknikutvecklingen vad gäller GPS och liknande ytterligare hjälpt jägarna att ha god kontroll på sina hundar. Detta har medfört att ett jaktlag inom en väldigt kort tidsrymd kan avbryta när en hund förföljer ett vilt som inte ska/bör förföljas.

Därutöver styrs hundanvändningen av Jakttidsförordningen, vilken den svenska jägarkåren och SKK noga tar hänsyn till.

Som en direkt följd av ovanstående påstår SKK att det inte är jakthundar som i flertalet fall ofredar annat vilt, fredat vilt eller tamdjur.

När det gäller specifikt att hundar "river" eller skadar fredat vilt alternativt tamboskap kan SKK tyvärr inte förneka att sådant förekommer. Det finns det enligt "Viltskadestatistik" inget belägg för att det är jakthundar som är ett övervägande problem vid skador på tamboskap, utan det är hundar, oftast relativt storvuxna vallhundsraser med helt andra egenskaper än jakthundar, som ofta är upphovet till dessa skador.

Att påstå att våra jakthundar är utbildade är direkt naivt. Ingen med kunskap om jakt och hundar tror att det bara är att släppa en hund av jakthundsras i skogen, och att man därmed fått en fungerande jakthund. Det fordras normalt år av utbildning och träning för att skapa en ändamålsenlig jakthund.

Det torde också var välkänt att den tid och de kostnader som därvid uppstår är inget som samhället bekostar, utan detta är något som hundägarna får bära.

Omvärldens syn på svensk jakthundsanvändning

Svenska Jägareförbundet och SKK bedriver ett aktivt arbete både inom FACE - EU-ländernas Jägarorganisationers samarbetsorgan och inom FCI - Internationell organisation för hundar. Genom båda dessa internationella organisationer får Sverige upprepat erkännande och beröm för hur det rasspecifika avelsarbetet för jakthundarna genomförs, samt med vilken hög etik jakthundsanvändningen tillämpas i Sverige. Det har mer än en gång uttryckts att Sverige betraktas som ett föregångsland inom dessa båda områden.

Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningen påstående gällande jakthundar som vistas i skog och mark

Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningen pekar på den olägenhet som uppstår för människor som uppehåller sig i skog och mark för att plocka bär, svamp etc. därför att jakthundar uppehåller sig i naturen.

Både SKKs och Jägarorganisationernas erfarenhet är snarare att den oro som uppstår vid sådana situationer oftare beror på att en jakthund i skogen pekar på att det sannolikt finns jägare med vapen inom området, eller att personerna i fråga är direkt jaktfientliga.

Detta är ett känt faktum och av denna anledning så manar numera all jaktledarutbildning till att ansvarig jaktledare tillser att det, där det är praktiskt möjligt, sätts upp skyltar med informationen *Jakt pågår* vid de vägar/stigar som leder in till ett aktuellt jaktområde.

Förhållandet mellan landsbygdsbefolkning och stadsbefolkning

SKK anser att det i den framställan som här görs av Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningen innehåller en dold agenda som ytterligare polariserar motsättningarna mellan de människor som lever på landsbygden gentemot de människor som lever i storstadsmiljöer.

Det torde vara ett känt faktum att många av de människor som har valt att leva på landsbygden har ett stort jakt- och fiskeintresse och att man därigenom avsevärt höjer sin upplevda livskvalitet.

SKK anser att förhållandet mellan landsbygds-, storstadsbefolkning, partipolitiker och enskilda politiker, redan visar på en djup spricka i samhället, inte minst när det gäller rovdjurspolitiken.

Att då belasta det redan hårt tyngda utredningsväsendet med en utredning vars resultat i de flesta avseende redan är kartlagd och genomlyst, anser SKK vara onödigt och ytterligare belasta statens resurser, varför SKK uppmanar regeringen att inte fästa något avseende vid Djurskyddet Sverige och Svenska Rovdjursföreningens begäran.

Konsekvenserna av en utredning skulle dessutom bli att ytterligare en omfattande myndighetsuppgift skulle tillskapas, nämligen revidering och överinseende över hur provverksamhet med jakt med lös hund skulle tillåtas fortleva.

Införande av en sådan verksamhet skulle ytterligare skapa motsättningar mellan jägare och icke jägare, förutom de kostnader den skulle medföra.

Risken att man dessutom då också tappar greppet om jakthundsanvändningen är överhängande.

De ekonomiska konsekvenserna, förutom själva utredningskostnaderna, går idag inte att överblicka.

SVENSKA KENNELKLUBBEN

Nils Erik Åhmansson
ordförande

Kjell Bräster
sekreterare SKKs Jakthundkommitté